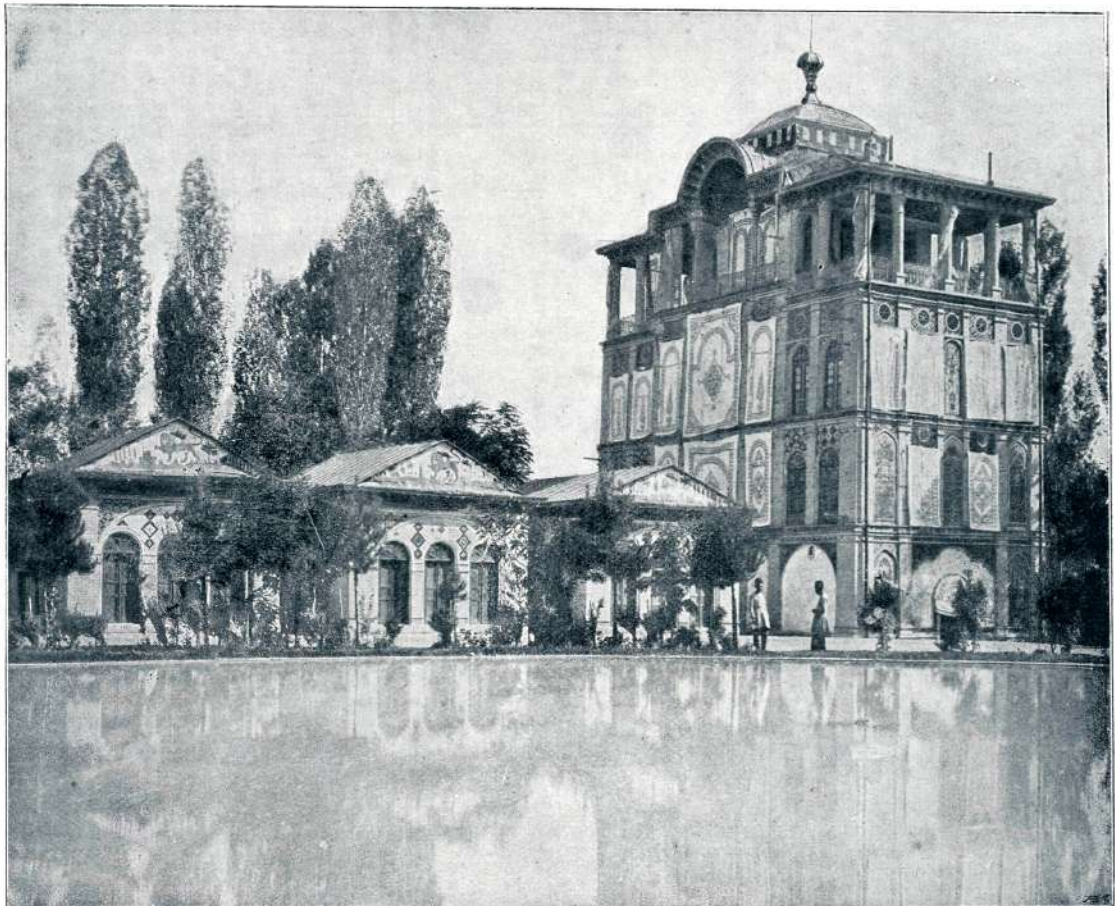

vencem že znanih Ant. Dvořákovih delih: 149. psalm „Nova pesem Stvarnika poslavi“ in „Te Deum“-u; nanovo ustanovljeni orkester „Slovenske Filharmonije“ je proizvajal Fr. Schubertovo simfonijo v h-molu, in naš rojak, konservatorist in obenem tudi že član c. kr. dvorne opere na Dunaju, g. Julij Betetto je pel ob spremljanju klavirja štiri samospelve: Loewe: „Menih iz Pize“, Čajkovski: „Hrepenenje“, Hermann: „Trije popotniki“ in „Salomon“.

Koncert je uspel povsem dobro. Produkcije dovršene, in tudi obisk od strani občinstva obilen. Da se je zbor dobro držal, gre zasluga mojstru Hubadu. Ženski glasovi so bili

Interesantne, včasih kar frapantne so originalne modulacije, ki nam jih nudi to Dvořákovsko delo. Do celotnega uspeha sta zelo pripomogla oba solista, basist g. Betetto in sopranistinja gospa Lili Nordgartova, operna pevka slovenskega gledališča, ki sta svoji težki nalogi dobro, deloma prav dobro izvršila. G. Betetto se je zlasti v samostojno prednašanih samospelih pokazal kot pevca-umetnika, na katerega smo Slovenci lahko ponosni, na čigar pridobitvi si pa tudi sme čestitati dunajska dvorna opera. Njegov moški in sigurni nastop, njegov v vseh legah polnodoneči, krepki in skoziinskozi fino uglajeni glas, združen s popolnoma pravilno, naravno in plemenito prednašo, mora vsakogar narav-

LETOVIŠČE PERZIJSKEGA ŠAHA

pač nekoliko sibki, kar je pa čisto naravno, ker so v sopranu in altu zastopane večinoma jako mlade moči, in bi zbor gotovo le pridobil, če bi sodelovalo v njem tudi več odraslih sopranistinj in altistinj. Kadar se bo za proizvajanje velikih skladb zopet pomnožil koncertni pevski zbor s šolskim zborom, bi priporočal, naj se vzamejo le najboljši in najzanesljivejši pevci, ki imajo že nekaj šole za seboj, ker le v tem slučaju bo to koncertnemu zboru na korist.

Proizvajani Dvořákovski skladbi sta obedve duhovne vsebine; vendar precej neenako uglasbeni. Svoji vsebini veliko bolj primerno je uglasben psalm nego Te Deum. O zadnjem moramo priznati, da ima jako malo cerkvenega značaja, dasi to ne zmanjša njegove visoke absolutno-glasbene vred-

nost očarati. Dasi smo g. Betetta, žal, izgubili kot stalno domačo moč, vendar upamo, da nam bo mogoče vsaj kot gosta na domači zemlji ga še pogosto pozdraviti in se ob njegovem krasnem glasu naslajati. — Pohvaliti treba tudi g. Ant. Trosta za vestno in natančno spremljanje na klavirju.

Kdor še ni slišal orkestra „Slovenske Filharmonije“, ga je zlasti ta nastop vlekel h koncertu. Rečem pa le to, da kdor je ta orkester enkrat slišal, ga pojde rad poslušat še drugekrat. Jaz sem bil slučajno toliko srečen, da sem imel priliko večkrat slišati najboljše dunajske orkestre, pa se nič ne pomišljam odkrito priznati, da orkester „Slovenske Filharmonije“ za njimi nikakor ne zaostaja. Čast vrlému kapelniku, mlademu in ognjevitemu g. V. Talichu!